

ΤΖ. Κ. ΡΟΥΛΙΝΓΚ

Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ

ΚΑΙ Η
ΚΑΜΑΡΑ ΜΕ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΜΙΝΑΛΙΜΑ

✱
Κεφάλαιο
Ένα

— ◆ —
ΤΑ
ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ
ΓΕΝΕΘΛΙΑ

✱

Λεν ήταν η πρώτη φορά που ξέσπαγε καβγάς στο πρωινό τραπέζι, στο σπίτι της οδού Πριβέτ αριθμός 4. Ο κύριος Βέρνον Ντάρολι είχε ξυπνήσει άγρια χαράματα από ένα δυνατό κρόξιμο που ακούστηκε από το δωμάτιο του ανιψιού του, του Χάρι.

«Είναι η τρίτη φορά μέσα σε μια εβδομάδα!» βρυχήθηκε από την άλλη μεριά του τραπεζιού. «Αν δεν μπορείς να κουμαντάρεις την κουκουβάγια, να τη διώξεις!»

Ο Χάρι προσπάθησε, για πολλοστή φορά, είναι αλήθεια, να του εξηγήσει.

«Πιθήκει», είπε. «Είναι μαθημένη να πετάει ελεύθερη. Αν την αφήνω έξω τη νύχτα...»

«Σου φαίνομαι για χαζός;» γρύλισε ο θεός Βέρνον, ενώ από το παχύ μουστάκι του κρεμόταν ένα κομματάκι τηγανητό αυγό. «Ξέρεις τι θα γίνει αν αφήσουμε έξω την κουκουβάγια...»

Αντάλλαξε ένα βλοσυρό βλέμμα με τη γυναίκα του, την Πετούνια.

Ο Χάρι έκανε να απαντήσει, αλλά ένα δυνατό, μακρόσυρτο ρέψιμο από τον Ντάντλι, τον γιο των Ντάρολι, έπνιξε τα λόγια του.

«Θέλω κι άλλο μπέικον».

«Έχει στο τηγάνι, μανάρι μου», είπε η θεία Πετούνια κοιτάζοντας συγχινημένη τον χοντρομπαλά γιο της. «Πρέπει να σε ταΐζουμε καλά τώρα που είσαι εδώ... Το φαγητό του σχολείου σου δε μου εμπνέει καμιά εμπιστοσύνη...»

«Κουταμάρες, Πετούνια. Εγώ, όταν φοιτούσα στο “Σμέλινγκς”, δεν πείνασα ποτέ μου», δήλωσε ο θεός Βέρνον. «Ο Ντάντλι τρώει καλά, έτσι δεν είναι, γιε μου;»

Ο Ντάντλι, που ήταν τόσο χοντρός ώστε ο πσινός του ξεχείλιζε από την καρέκλα, χαμογέλασε και στράφηκε στον Χάρι.

«Δώσε μου το τηγάνι».

«Ξέχασες τη μαγική λέξη», είπε εκνευρισμένος ο Χάρι.

Η απλή αυτή φράση επέδρασε στην οικογένεια με έναν τρόπο απίστευτο: ο Ντάντλι έπεσε με έναν πνιχτό βόγκο από την καρέκλα του, τρανιάζοντας όλη την κουζίνα· η κυρία Ντάρολι έβγαλε μια μικρή κραυγή και σκέπασε το στόμα της με τα χέρια της· ο κύριος Ντάρολι πετάχτηκε όρθιος, με φουσκωμένες τις φλέβες στους κροτάφους.

«Εννοούσα “παρακαλώ”!» είπε βιαστικά ο Χάρι. «Δεν εννοούσα...»

«ΤΙ ΣΟΥ ΕΧΩ ΠΕΙ», άστραψε και βρόντησε ο θεός του ρανίζοντας με σάλια όλο το τραπέζι, «ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΞΗ ΠΟΥ ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΟ ΜΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ;»

«Μα εγώ...»

«ΠΩΣ ΤΟΛΜΑΣ ΝΑ ΕΚΦΟΒΙΖΕΙΣ ΤΟΝ ΝΤΑΝΤΛΙ!» βρυχήθηκε ο θεός Βέρνον, χτυπώντας τη γροθιά του στο τραπέζι. «ΣΕ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΑ! ΔΕ ΘΑ ΑΝΕΧΤΩ ΑΛΛΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΛΕΞΗΣ ΑΥΤΗΣ ΣΕ ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ!»

Ο Χάρι κοίταξε τον αναψοκοκκινισμένο θεό του κι ύστερα την κατάκλωμη θεία του, η οποία προσπαθούσε να σηκώσει τον Ντάντλι από το πάτωμα.

«Εντάξει», είπε ο Χάρι. «Εντάξει...»

Ο θεός Βέρνον κάθισε στη θέση του ξεφυσώντας σαν εξαγριωμένος ρινόκερος. Κοίταξε επίμονα τον Χάρι μισοκλείνοντας τα μικρά, διαπεραστικά μάτια του.

Από τότε που ο Χάρι ήρθε σπίτι για τις καλοκαιρινές του διακοπές, ο θεός Βέρνον τον αντιμετώπιζε σαν μια βόμβα που απειλούσε να εκραγεί ανά πάσα στιγμή, διότι ο Χάρι δεν ήταν φυσιολογικό αγόρι. Για την ακρίβεια, λιγότερο φυσιολογικό δε γινότανε.

Ο Χάρι Πότερ ήταν μάγος· ένας μάγος που είχε μόλις τελειώσει το πρώτο έτος της Σχολής «Χόγκουαρτς» για Μαγείες και Εξόρκια. Κι αν ένιωθαν μια φορά άσχημα οι Ντάρολι που ο ανιψιός τους θα περνούσε κοντά τους τις καλοκαιρινές του διακοπές, ο Χάρι ένιωθε χίλιες.

Του έλειπε τόσο πολύ το «Χόγκουαρτς», που ήταν σαν να είχε έναν μόνιμο πόνο στο στομάχι. Του έλειπε το κάστιρο με τους μυστικούς διαδρόμους και τα φαντάσματα, τα μαθήματά του (αν και ίσως όχι ο Σνέιπ, ο καθηγητής των φίλτρων), το ταχυδρομείο που διεκπεραιωνόταν με κουκουβάγιες, τα γεύματα στη μεγάλη τραπεζαρία, ο ύπνος στο κρεβάτι με τον ουρανό, στον κοιτώνα του πυργίσκου, οι επισκέψεις στο σπίτι του δασοφύλακα, του Χάγκριντι, στις παρυφές του απαγορευμένου δάσους. Μα πάνω απ’ όλα τού έλειπε το κούνιτις, το δημοφιλέστερο σπορ στον κόσμο των μάγων (έξι ψηλά γκολπόστ, τέσσερις ιπτάμενες μπάλες και δεκατέσσερις παίχτες καβάλα σε σκουπόξυλα).

Με το που έφτασε ο Χάρι στο σπίτι, ο θεός Βέρνον κλείδωσε αμέσως όλα τα βιβλία του Χάρι με τα μαγικά ξόρκια, καθώς και το μαγικό του ραβδί, τον μανδύα του και το περίφημο σκουπόξυλό του Σύννεφο 2000 στη μικρή αποθήκη κάτω από τη σκάλα. Τι τους ένοιαζε τους Ντάρολι αν ο Χάρι έχανε

τη θέση του στην ομάδα κούνιτις επειδή θα έμενε απροπόνητος όλο το καλοκαίρι; Τι τους ένοιαζε τους Ντάρσλι αν γύριζε στη σχολή χωρίς να έχει κάνει καμιά από τις εργασίες που τους είχαν βάλει; Οι Ντάρσλι ήταν αυτό που οι μάγοι ονομάζουν Μαγκλ (στο αίμα τους δεν κυλάει ούτε μια σταγόνα μαγικού αίματος), οι οποίοι θεωρούν την ύπαρξη ενός μάγου στην οικογένειά τους μεγάλη ντροπή. Μάλιστα, ο θείος Βέρνον έφτασε στο σημείο να κλειδαμπαρώσει στο κλουβί της την κουκουβάγια του Χάρι, τη Χέντβιχ, για να σταματήσει να μεταφέρει μηνύματα στον κόσμο των μάγων.

Ο Χάρι δεν έμοιαζε διόλου με τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας. Ο θείος Βέρνον ήταν σωματώδης και κοντολαίμης, με τεράστιο μαύρο μουστάκι· η θεία Πετούνια ήταν οστεώδης, με αλογίσιο πρόσωπο· ο Ντάντλι ήταν ξανθός, ροδαλός και χοντρός. Αντίθετα ο Χάρι ήταν λιπόσαρκος και μικροκαμωμένος, με λαμπερά πράσινα μάτια και μαλλιά μαύρα σαν τον έβενο, μονίμως αχτένιστα. Φορούσε στρογγυλά γυαλιά και στο μέτωπο είχε μια λεπτή ουλή σε σχήμα κεραυνού.

Ήταν αυτό το σημάδι που έκανε τον Χάρι τόσο ξεχωριστό άτομο, ακόμη και για μά-

γο. Το σημάδι αυτό ήταν η μόνη ένδειξη για το μυστηριώδες παρελθόν του, ο λόγος για τον οποίο τον είχαν αφήσει πριν από έντεκα χρόνια έξω από την πόρτα των Ντάρσλι.

Ο Χάρι, σε ηλικία ενός έτους, κατάφερε να γλιτώσει από την κατάρα του μεγαλύτερου κακού μάγου όλων των εποχών, του λόρδου Βόλντεμορτ, του οποίου το όνομα οι περισσότεροι μάγοι και μάγισσες φοβόνταν ακόμη και να προφέρουν. Οι γονείς του σκοτώθηκαν όταν δέχτηκαν την επίθεση του Βόλντεμορτ, αλλά ο Χάρι σώθηκε χάρη σ' αυτό ακριβώς το σημάδι. Μάλιστα –αν και κανείς δεν ξέρει πώς ακριβώς έγινε– ο Βόλντεμορτ έχασε τις δυνάμεις του όταν απέτυχε να σκοτώσει τον Χάρι.

Έτσι, η αδελφή της νεκρής μητέρας του κι ο άντρας της ανέλαβαν την ανατροφή του. Δέκα ολόκληρα χρόνια κοντά στους Ντάρσλι, μέχρι δηλαδή να πάει να φοιτήσει στο «Χόγκουαρτς», δεν είχε καταλάβει πώς, άθελά του, κατάφερνε να κάνει διάφορα παράξενα πράγματα. Επιπλέον, είχε πιστέψει την ιστορία που του είχαν πει οι Ντάρσλι, ότι δηλαδή το σημάδι στο μέτωπό του το είχε αποκτίσει στο αυτοκινητιστικό δυστύχημα που στοίχισε τη ζωή των γονιών του.

Ὁ Χάρι Πότερ ανυπομονεί να επιστρέψει στο «Χόγκουαρτς» έπειτα από ένα καλοκαίρι χωρίς φίλους και χωρίς μαγεία. Η δεύτερη χρονιά στη Σχολή είναι γεμάτη από νέες περιπέτειες. Όμως, το πιο τρομακτικό πρόβλημα είναι όταν κάποιος –ή κάτι– αρχίζει να «μαρμαρώνει» μαθητές του «Χόγκουαρτς». Μήπως πίσω από αυτό κρύβεται ο Ντράκο Μαλφόι, ο πιο μιστός αντίπαλος του Χάρι; Ή ο Χάγκριντ, του οποίου το μυστηριώδες παρελθόν έρχεται επιτέλους στο φως; Ή μήπως, τελικά, υπαίτιος είναι αυτός που υποπεύονται όλοι στο «Χόγκουαρτς»... ο ίδιος ο Χάρι Πότερ;

Εμπλουτισμένη με εκπληκτικές, ολοσέλιδες εικόνες, περίτεχνα κοπτικά και διαδραστικά, κινούμενα μέρη που σχεδιάστηκαν από το βραβευμένο στούντιο MinaLima, αυτή η εντυπωσιακή έκδοση του δεύτερου βιβλίου της σειράς των περιπετειών του Χάρι Πότερ θα γοητεύσει τους αναγνώστες όλων των ηλικιών και θα αποτελέσει πολύτιμη προσθήκη στη βιβλιοθήκη τους.

ISBN: 978-618-01-4363-8

9 786180 143638

ΚΩΔ. ΜΗΧ. ΣΗΜ. 26877

Εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ**

www.psichogios.gr

WIZARDING
WORLD